NORAKSTS
Lieta Nr. A 42349006
(A 1699-07/21)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 3.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējam *J.I.*,

atbildētāja Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim Ilāram Krastiņam,

atklātā tiesas sēdē 2007.gada 14.septembrī Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.I.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 17.februāra lēmuma Nr.426 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 20.martā saņemts *J.I.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) priekšnieka vietnieka 2006.gada 17.februāra lēmuma Nr.426 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 21.marta lēmumu pieteicēja pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[3] No lietas materiāliem secināms, ka:

[3.1] 2005.gada 16.novembrī pieteicējam tika sastādīts protokols par administratīvo pārkāpumu par to, ka pieteicējs 2005.gada 16.novembrī plkst. 15:50, vadot transportlīdzekli HONDA CRV, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, Rīgā pa Maskavas ielu no Prūšu ielas puses iebrauca krustojumā Maskavas iela- Krasta iela un šķērsoja to brīdī, kad luksoforā dega aizliedzošais sarkanais signāls.

[3.2] Par izdarīto pārkāpumu pieteicējam saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{5}$panta pirmo daļu tika piemērots naudas sods 20 latu apmērā.

[3.3] Minēto lēmumu pieteicējs apstrīdēja augstākai amatpersonai, un ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 17.februāra lēmuma Nr.426 tika atstāts negrozīts Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka

vietnieka lēmums Nr.050/KP094477, ar kuru pieteicējam uzlikts naudas sods 20 latu apmērā.

[4] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam, pieteicējs to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā. Savu pieteikumu pieteicējs pamato ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] 2005.gada 16.novembrī Ceļu policijas inspektors sastādīja protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr.KP094477, kurā norāda, ka pieteicējs izdarījis Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkta prasības neievērošanu, tas ir, ka vadot transporta līdzekli Honda CRV, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, pa Maskavas ielu no Prūšu ielas puses pieteicējs šķērsojis krustojumu (Maskavas iela - Krasta iela) brīdī, kad luksoforā dega aizliedzošais sarkanais signāls. Pamatojoties uz minēto protokolu, Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks 2005.gada 21.decembrī pieņēma lēmumu Nr.050/KP094477, ar kuru pieteicējam tika piemērots naudas sods 20 latu apmērā.

[4.2] Sakarā ar 2006.gada 16.janvāra sūdzībā norādīto lūgumu atcelt iepriekš minēto lēmumu, 2006.gada 22.februārī pieteicējs saņēma Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka parakstītu lēmumu Nr.426 (datēts ar 2006.gada 17.februāri), ar ko atstāts negrozīts zemākas amatpersonas lēmums Nr.050/KP094477 un pieteicēja iesniegtā sūdzība noraidīta kā nepamatota.

[4.3] Pieteicējs norāda, ka administratīvajā procesā iestādē nav izpildītas LAPK 7.panta prasības - likumības nodrošināšana, piemērojot ietekmēšanas līdzekļus par administratīvajiem pārkāpumiem. Turklāt ir pārkāpti arī pierādījumu novērtēšanas nosacījumi (LAPK 244. pants).

Izdodot pieteicējam nelabvēlīgu administratīvo aktu nav ievēroti Administratīvā procesa principi, un proti, vienlīdzības princips, personas tiesību ievērošanas princips, patvaļas aizlieguma princips, procesuālā taisnīguma princips.

[5] Savos rakstveida paskaidrojumos tiesai atbildētājs pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, balstoties uz Lēmumā ietvertajiem argumentiem.

Atbildētājs uzskata, ka pieteicēja iebildumi par to, ka sākotnējā administratīvajā procesā nav ievērotas vairākas Latvijas administratīvā procesa kodeksa un Administratīvā procesa likuma noteiktās normas ir nepamatotas.

Sastādot protokolu par administratīvo pārkāpumu pieteicējs tajā bija ierakstījis savus paskaidrojumus. Tāpat viņš bija informēts par administratīvās lietas izskatīšanas laiku, vietu un kārtību, ko apliecinājis ar savu parakstu. Uz lietas izskatīšanu viņš neieradās, tādējādi neizmantojot savas tiesības sniegt savus paskaidrojumus vai iebildumus, sakarā ar ko lieta tika izskatīta bez viņa klātbūtnes. Turklāt pieteicējs savu viedokli ir izteicis sūdzībā par apstrīdēto administratīvo aktu, kas tika ņemts vērā un vērtēts Lēmuma pieņemšanas gaitā.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs savu pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētājs pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādītajiem apsvērumiem.

[7] Tiesas sēdē lieciniece *A.A.* paskaidroja, ka kopā ar pieteicēju, viņa vadītajā automašīnā braukusi pa Maskavas ielu. Automašīnu apturēja policijas darbinieki un

paskaidroja apturēšanas iemeslu, un proti, ka pieteicējs, vadot automašīnu, bija šķērsojis krustojumu pie sarkanā luksofora signāla.

Lieciniece paskaidroja, ka pati ir autovadītāja, tāpēc sekoja līdzi uz ceļa notiekošajam un skatījās arī uz luksoforu. Lieciniece norādīja, ka brīdī, kad pieteicēja vadītā automašīna iebrauca krustojumā luksoforā zaļais mirgojošais luksofora signāls pārgāja uz dzelteno signālu. Tomēr, kā paskaidroja lieciniece, viņai neesot bijis skaidrs, kāpēc tika apturēta tieši pieteicēja vadītā automašīna, jo pieteicējs braucis vienā plūsmā ar pārējām automašīnām.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros. Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts un iestādes faktiskā rīcība atbilst Administratīvā procesa likuma un citām tiesību normām.

[10] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicējs sodīts saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu, ir personai, konkrēti pieteicējam, nelabvēlīgs administratīvs akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

Administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

[11] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[12] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka:

[12.1] Izskatot pieteicēja sūdzību iestādē, atbildētājs ir konstatējis, ka 2005.gada 16.novembrī pieteicējs, vadot automašīnu, neievēroja Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkta prasības, kas nosaka, ka sarkanais luksofora signāls aizliedz kustību, iebrauca Maskavas un Krasta ielas krustojumā un to šķērsoja pie kustību aizliedzošā luksofora signāla.

Par izdarīto pārkāpumu pieteicējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols KP 094477. Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks 2005.gada 21.decembrī pieņēma lēmumu Nr.050-KP094477 sodīt pieteicēju ar naudas sodu 20 latu apmērā.

[12.2] Ar atbildētāja Lēmumu atstāts spēkā Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka lēmums Nr.050-KP094477.

[12.3] Lēmuma pieņemšanas gaitā atbildētājs ir ņēmis vērā un vērtējis pieteicēja sūdzībā norādītos argumentus un minētos paskaidrojumus par lietas apstākļiem.

[12.4] Turklāt atbildētājs, izskatot pieteicēja sūdzību, papildus ir pieprasījis dienesta ziņojumus no Ceļu policijas inspektoriem, kuri konstatēja un fiksēja pieteicēja izdarīto pārkāpumu.

[12.4.1] Ceļu policijas inspektors I.Zadvornovs savā dienesta ziņojumā, kas iesniegts 2006.gada 30.janvārī, paskaidro, ka 2005.gada 16.novembrī, pildīja savus dienesta pienākumus un kontrolēja Ceļu satiksmes noteikumu prasību ievērošanu Maksavas un Krasta ielu krustojumā.

Ceļu policijas inspektors I.Zadvornovs norāda, ka Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs atradās krustojumā, pie tramvaja pieturas, no kuras labi pārredzams viss krustojums, it sevišķi luksofori, kā arī vieta, kur jāaptur transportlīdzeklis, tādējādi viņš varēja objektīvi izvērtēt situāciju krustojumā.

Savukārt Ceļu policijas inspektors I.Zadvornovs ar kolēģi A.Lagzdkalnu atradās apmēram 40 metrus aiz krustojuma uz Slāvu ielas pusi.

Ar plkst. 15.50 Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs pa rāciju paziņoja, ka ir piefiksējis automašīnu Honda CRV, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, un Ceļu policijas inspektors A.Lagzdkalns minēto automašīnu apturēja un izskaidroja vadītājam apturēšanas iemeslu. Ceļu policijas inspektors I.Zadvornovs paskaidro, ka sastādīja pieteicējam protokolu par administratīvo pārkāpumu, bet pats pieteicēja izdarīto pārkāpumu neredzēja, jo atradās patruļautomašīnā. Pieteicēja pārkāpumu daļēji varēja redzēt arī Ceļu policijas inspektors A.Lagzdkalns, kurš atrodas pie brauktuves malas, netālu no konkrētā krustojuma, savukārt precīzi redzēt pieteicēja pārkāpumu, kā arī novērtēt situāciju krustojumā, varēja Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs, jo atradās pie paša luksofors un stoplīnijas.

[12.4.2] Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs savā dienesta ziņojumā, kas iesniegts 2006.gada 13.februārī, paskaidro, ka 2005.gada 16.novembrī pildīja savus dienesta pienākumus, kopā ar Ceļu policijas inspektoriem I.Zadvornovu un A.Lagzdkalnu, un kontrolēja luksofora signālu ievērošanu Maskavas ielā pirms krustojuma ar Krasta ielu.

Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs norāda, ka atradies apmēram 2-3 metru attālumā no luksofora aiz tramvaja pieturas Maskavas ielā un ap plkst. 15.50 pamanīja automašīnu Honda CRV, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, kurabrauca pa kreiso malējo joslu no Prūšu ielas puses, un krustojumā ar Krasta ielu iebrauca un to šķērsoja pie kustību aizliedzošā luksofora signāla.

Turklāt Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs arī norāda, ka brīdī, kad pieteicēja vadītā automašīna iebrauca krustojumā, citas automašīnas, kas brauca pa pirmo un otro braukšanas joslu, jau bija apstājušās. Turklāt Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs paskaidro, ka redzēja to pašu luksofora pusi, kuru pieteicējs, kā arī nekādu šķēršļu pārkāpuma fiksēšanai nebija. Par fiksēto pārkāpumu Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs pa rāciju paziņoja Ceļu policijas inspektoram A.Lagzdkalnam.

[12.4.3] Ceļu policijas inspektors A.Lagzdkalns savā dienesta ziņojumā, kas iesniegts 2006.gada 14.februārī, paskaidro, ka 2005.gada 16.novembrī pildīja savus dienesta pienākumus, kopā ar Ceļu policijas inspektoriem I.Zadvornovu un S.Kalnaču, un kontrolēja luksofora signālu ievērošanu Maskavas ielā pirms krustojuma ar Krasta ielu.

Ceļu policijas inspektors A.Lagzdkalns norāda, ka kopā ar Ceļu policijas inspektoru I.Zadvornovu atradās apmēram 40 metru attālumā no luksofora.

Ap plkst. 15.50 pa rāciju no Ceļu policijas inspektora S.Kalnača saņēma informāciju, ka automašīna Honda CRV, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, šķērsoja krustojumu pie sarkanā, kustību aizliedzošā luksofora signāla.

Ceļu policijas inspektors A.Lagzdkalns apturēja minēto automašīnu un izskaidroja tās vadītājam apturēšanas iemeslu, savukārt vadītājs, neklausoties Ceļu policijas inspektora teiktajā, kategoriski noliedz pārkāpuma izdarīšanu.

Ceļu policijas inspektors A.Lagzdkalns vadītāja dokumentus nodeva Ceļu policijas inspektoram I.Zadvornovam protokola par administratīvo pārkāpumu sastādīšanai.

[13] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, proti, vai pieteicējs, braucot pa Maskavas ielu, iebrauca krustojumā un šķērsoja to pie kustību aizliedzošā luksofora signāla.

[14] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto un izvērtējot tiesas sēdē pieteicēja sniegtos paskaidrojumus pēc savas iekšējās pārliecības, tiesa noraida pieteicēja argumentus kā nepamatotus, turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[14.1] Savā paskaidrojumā, kuru pieteicējs ir ierakstījis protokolā par administratīvo pārkāpumu, pieteicējs norādījis, ka krustojumu šķērsoja, pie atļautā zaļas gaismas signāla un tika nepamatoti apturēts.

[14.2] Savā pieteikumā tiesai, pieteicējs neapgalvo, ka nav izdarījis minēto administratīvo pārkāpumu, vien norāda uz to, ka atbildētājs nav ievērojis vairākas LAPK un Administratīvā procesa likuma normas.

[14.3] Savā paskaidrojumā tiesas sēdē, kas notika 2007.gada 27.aprīlī, pieteicējs norādīja, ka šķērsoja krustojumu pie zaļā luksofora signāla, bet gadījumā, ja krustojuma šķērsošanas laikā luksofora signāli nomainījās uz sarkano, pieteicējam bija tiesības pabeigt krustojuma šķērsošanu.

[14.3] Savukārt lieciniece tiesas sēdē 2007.gada 14.septembrī paskaidroja, ka skatījās uz luksoforu un brīdī, kad pieteicēja vadītā automašīna iebrauca krustojumā, luksoforā iedegās dzeltenais luksofora signāls.

[14.4] Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs savā dienesta ziņojumā ir norādījis, ka pieteicēja vadītā automašīna minētajā krustojumā iebrauca pie sarkanā luksofora signāla.

[14.5] Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka pieteicēja norādītā lieciniece *A.A.* ar saviem paskaidrojumiem papildina Ceļu policijas inspektoru dienesta ziņojumos norādīto lietas apstākļu izklāstu, tādējādi pastiprinot policijas inspektoru dienesta ziņojumos minēto, ka pieteicējs iebrauca krustojumā un to šķērsoja pie kustību aizliedzošā luksofora signāla.

Izvērtējot pieteicēja sniegtos paskaidrojumus, kopsakarā ar lietas materiāliem, kā arī liecinieku liecībām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicējs iebrauca krustojumā pie dzeltenā luksofora signāla (kā to norādījusi lieciniece *A.A.*) un krustojumu šķērsoja pie sarkanā luksofora signāla (kā to norādījis Ceļu policijas inspektors S.Kalnačs).

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par lietā pierādītu, ka pieteicējs iebrauca krustojumā pie dzeltenā luksofora signāla un krustojumu šķērsoja pie sarkanā luksofora signāla.

[15] Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, (..), jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 56.2.punkts nosaka, ka dzeltens luksofora signāls aizliedz kustību (..) un brīdina par gaidāmo signālu maiņu. Savukārt minēto noteikumu 56.4.punkts nosaka, ka sarkans luksofora signāls aizliedz kustību.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.24.punktam krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. (..)

Savukārt atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 64.punktam ja (..) luksofora signāls braukt aizliedz, transportlīdzekļa vadītājam jāaptur transportlīdzeklis pirms stoplīnijas (..).

No minētajām tiesību normām izriet, ka luksoforā iedegoties dzeltenajam signālam, transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums apturēt transportlīdzekli pie stoplīnijas, jo tūlīt luksoforā iedegsies sarkanais signāls.

[16] Pieteicējs ir norādījis, ka minētajā krustojumā pie kustību aizliedzošā luksofora signāla neiebrauca, bet gan pabeidza krustojuma šķērsošanu.

Minēto pieteicēja argumentu tiesa noraida kā nepamatotu, jo lai arī Ceļu satiksmes noteikumu 143.punkts nosaka, ka automašīna, kas iebraukusi krustojumā pie atļaujošā luksofora signāla, iecerētajā virzienā no tā var izbraukt neatkarīgi no tā luksofora signāla, kas uzstādīts pirms izbraukšanas no krustojuma, tomēr ar lietas materiāliem un liecinieku liecībām ir pierādīts, ka pieteicējs iebrauca krustojumā pie dzeltenā (kustību aizliedzošā) luksofora signāla, un tādējādi šķērsoja krustojumu pie sarkanā luksofora signāla.

[17] Tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā vērā ņemams ir arī Ceļu satiksmes likuma 2.panta 1.punktā noteiktais, ka šā likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu. Savukārt šī likuma 36.pants nosaka, ka ceļu satiksmes organizācijas mērķis ir nodrošināt nepārtrauktu, ritmisku un ātru ceļu satiksmes norisi, kā arī maksimāli garantēt tās drošību.

Tiesas ieskatā, Ceļu satiksmes noteikumu 56.2. un 56.4.punkts veicina minētajās Ceļu satiksmes likuma normās noteikto ceļu satiksmes organizācijas mērķu sasniegšanu.

Tiesas ieskatā, luksofora signālu ievērošana ir vērsta uz to, lai nodrošinātu gājējiem iespēju brīvi un netraucēti pārvietoties un šķērsot brauktuvi, kā arī, lai nodrošinātu pa krustojošo ceļu braucošo transportlīdzekļu brīvu un netraucētu konkrētā krustojuma šķērsošanu. Turklāt tas, ka transportlīdzekļa vadītājiem, ņemot vērā atļaujošā

luksofora signāla mazo degšanas ilgumu, ar to samazinās ērtības attiecīgā krustojuma šķērsošanā, tādējādi nav pretrunā ar Ceļu satiksmes likuma normām.

Tiesas ieskatā, krustojumu šķērsošanas grūtības un izveidojušies sastrēgumi paši par sevi nevar būt par pamatu neievērot ārējā normatīvā aktā noteiktos ierobežojumus, kuriem tiesa saskata leģitīmu mērķi.

[18] Pieteicējs savā pieteikumā norādījis, ka atbildētājs nav ievērojis viņa tiesības iesniegt paskaidrojumus.

Minēto pieteicēja argumentu tiesa noraida kā nepamatotu, jo kā izriet no lietas materiāliem, pieteicējs savu paskaidrojumu jau ir norādījis protokolā par administratīvo pārkāpumu, turklāt arī parakstījies par to, ka ir informēts par lietas izskatīšanas laiku un vietu. Tomēr pieteicējs uz lietas izskatīšanu nav ieradies, kā arī nav iesniedzis nekādus papildus paskaidrojumus, tādējādi lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir pieņemts bez pieteicēja klātbūtnes.

Turklāt, kā izriet no lietas materiālie, pieteicējs savā sūdzībā ir sīki izklāstījis savu notikuma versiju, tādējādi dodot iespēju atbildētāja, pieņemot Lēmumu, atkārtoti objektīvi izvērtēt lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus.

[19] Pieteicējs savā pieteikumā arī norādījis, ka atbildētājs nav ievērojis LAPK 7., 240., 244. un 237.panta prasības, kā arī Administratīvā procesa likuma 5., 9. un 14.[1]pantu prasības, tomēr pieteicējs nav norādījis, kā tieši ir izpaudusies minēto tiesību normu neievērošana no atbildētāja puses, turklāt tiesa, vērtējot Lēmuma likumību un pamatotību, nekonstatē atbildētāja rīcībā minēto tiesību normu pārkāpumus, tādējādi tiesa noraida minētos pieteicēja argumentus kā nepamatotus.

[20] Administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās tiesības, (..) noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā (LAPK 1.pants).

Tiesa atzīst, ka policijas iestādēm un amatpersonām likumā ir dotas pilnvaras noteiktā kārtībā fiksēt administratīvos pārkāpumus un piemērot par tiem sodus. LAPK nosaka, kādas darbības atzīstamas par administratīviem pārkāpumiem un ar kādiem faktiem tos pierāda.

LAPK 243.panta otrā daļa nosaka, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām (konkrētajā gadījumā – policijas inspektora dienesta ziņojumi, kā arī pieteicēja norādītās liecinieces *A.A.* tiesas sēdē sniegtās liecības), (..).

[21] Atbilstoši likuma „Par policiju" 2.pantam, policijas darbinieks ir valsts kalpotājs, kas ieņem noteiktu amatu policijas iestādē, kam ir speciālā dienesta pakāpe un kas ir devis zvērestu.

Tādējādi policijas darbiniekam kā valsts amatpersonai ir dotas pilnvaras konstatēt pārkāpumus, aizturēt likumpārkāpumus izdarījušās personas un piemērot tām sodu.

Tiesas ieskatā, lietā nav konstatēti fakti, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kādu personīgu motīvu vadīti, būtu ieinteresēti aizturēt tieši pieteicēju, lai viņam sastādītu protokolu par administratīvo pārkāpumu. Kā arī nav konstatēti nekādi citi apstākļi, kas ļautu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti.

Tādējādi nav pamata arī apšaubīt policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu, kā arī nav iespējams rast skaidrojumu tam, kāpēc policijas darbinieki būtu ieinteresēti aizturēt tieši pieteicēju, ja viņš nepārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu prasības, sniedzot apzināti nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[22] Neskatoties uz to, ka pieteicējs noliedz savu vainu, tomēr ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, kā arī iepriekš konstatētos faktus, kas nostiprināti lietā esošajos materiālos, tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka pieteicējs iebrauca Maskavas un Krasta ielu krustojumā pie dzeltenā (kustību aizliedzošā) luksofora signāla un šķērsoja minēto krustojumu pie sarkanā luksofora signāla. Līdz ar to pieteicējs ir atzīstams par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā.

[23] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Izvērtējot soda samērīgumu, jāņem vērā, ka jebkādi personas tiesību ierobežojumi pieļaujami tikai nolūkā sasniegt likumdevēja noteikto mērķi.

LAPK 149.^{5} panta mērķis ir nepieļaut transportlīdzekļu neorganizētu kustību, lai neapdraudētu citu satiksmes dalībnieku, tajā skaitā arī gājēju, drošību. Tieši ar luksoforu vai satiksmes regulētāja signālu palīdzību tiek panākta organizēta transportlīdzekļu un gājēju kustība.

[24] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā noteikts, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls (..), uzliek naudas sodu (..) transportlīdzekļa vadītājam no 20 līdz 100 latiem.

Ar Lēmumu pieteicējam saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu piemērots administratīvais naudas sods 20 latu apmērā.

Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja kompetentajai amatpersonai bija pamats piemērot administratīvo sodu atbilstoši šai normai.

[25] Samērīguma princips nosaka, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu. (Administratīvā procesa likuma 13.pants). Izvērtējot soda samērīgumu, jāņem vērā, ka jebkādi personas tiesību ierobežojumi pieļaujami tikai nolūkā sasniegt likumdevēja noteikto mērķi.

Izvērtējot, vai piemērotais sods uzskatāms par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam, tiesa secina, ka sods uzskatāms par samērīgu, pieteicējam piemērots minimālais sods, kas paredzēts attiecīgā panta sankcijā.

[26] Soda piemērošanas apsvērumi noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā, kas paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

No LAPK 33.panta otrās daļas un 34.panta otrās daļas izriet, ka iestādei, izlemjot administratīvā pārkāpuma lietu, jāvērtē konkrētā pārkāpuma iespējamais apdraudējums satiksmes drošībai, - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi, kā arī personiski vai ģimenes apstākļi. Šie apstākļi var tikt atzīti gan par atbildību mīkstinošiem, gan atbildību pastiprinošiem.

Saskaņā ar LAPK 33.panta trešo daļu institūcija (amatpersona), kas izlemj administratīvā pārkāpuma lietu, var atzīt par mīkstinošiem arī apstākļus, kuri likumā nav minēti.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs ir ņēmis vērā apstākli, ka pieteicējs iepriekš pie administratīvās atbildības nav saukts.

Uz citiem atbildību mīkstinošiem apstākļiem pieteicējs savā iestādei adresētajā sūdzībā, kā arī savos paskaidrojumos tiesai, nenorādīja.

Turklāt arī tiesa pieteicēja paskaidrojumos nekonstatē tādus apstākļus, kas atbrīvotu viņu no pienākuma ievērot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa arī neuzskata pārkāpumu par maznozīmīgu un nesaskata papildus atbildību mīkstinošus apstākļus. Līdz ar to nav pamata atzīt, ka atbildētājs būtu pieņēmis nesamērīgu lēmumu tā iemesla dēļ, ka neatbrīvoja no atbildības (LAPK 21.pants).

Tiesa atzīst, ka atbildētājs ir izvērtējis pieteicēja atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus un atbilstoši piemērojis attiecīgajā tiesību normā paredzēto minimālo soda mēru.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja vaina izdarītajā pārkāpumā ir pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem, kā arī pieņemot Lēmumu vispusīgi un objektīvi ir izvērtēti visi lietas apstākļi, izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, kā arī vainu mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

[27] Tiesa uzskata, ka, fiksējot pārkāpumu un sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, Ceļu policijas darbinieki rīkojušies savas kompetences ietvaros. Lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt Ceļu policijas darbinieku objektivitāti.

Tiesa arī konstatē, ka pieņemot lēmumu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības, iestāde ir rīkojusies savas kompetences ietvaros, atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

Ievērojot norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka pieteicējam pamatoti piemērots LAPK 149.^{5}panta pirmās daļas sankcijā paredzētais administratīvais naudas sods 20 latu apmērā.

Tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Atbildētājs, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī izvērtējis pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[28] Tiesa uzskata, ka Lēmums pieņemts, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja Lēmums atzīstams par pamatotu un tiesisku, bet pieteicēja pieteikums par tā atcelšanu ir noraidāms.

[29] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 17.februāra lēmuma Nr.426 ir pamatots un likumīgs. Lēmuma pieņemšanas gaitā ir izvērtēti lietas apstākļi un lietā esošie pierādījumi, to kopsakarība ar izdarīto pārkāpumu, kā arī piemērotā soda samērīgums, tādēļ pieteikums augstāk minēto apstākļu dēļ ir noraidāms, bet atbildētāja Lēmums atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

J.I. pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 17.februāra lēmuma Nr.426 atcelšanu noraidīt.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2007.gada 3.oktobrī.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2007.gada 3.oktobrī.